

## Taheakke 2 bij raadsvoorstel Buurtgezinnen Voorbeelden vraag-/steungezin

Om een beeld te krijgen waarvoor steungezinnen worden gezocht, is hieronder een verkorte beschrijving gegeven van reële situaties.

De ouders van een vierjarig kind hebben geen familie in de buurt en worstelen met het combineren van werk, opvoeding en de zorg voor hun kind. Het is een energiek jongetje dat veel aandacht vraagt. De ouders voelen zich regelmatig uitgeput en maken zich zorgen of ze hem wel voldoende kunnen bieden. Er is geen sprake van zorgelijke problematiek, maar ze missen steun en rust in het gezin.

Een stabiel buurtgezin kan het kind wekelijks een middag opvangen, waar hij met andere kinderen speelt en positieve aandacht krijgt. Voor de ouders betekent dit meer ademruimte en de geruststelling dat hun kind in een warme omgeving extra aandacht krijgt. Het voorkomt dat kleine zorgen groter worden.

Een alleenstaande moeder werkt parttime en volgt daarnaast een opleiding. Ze doet haar uiterste best, maar heeft geen vangnet en voelt zich regelmatig uitgeput. Haar dochter van vijf is een levendig meisje dat veel aandacht vraagt. Moeder gunt haar dochter meer rust en structuur, maar merkt dat ze dit zelf niet altijd kan bieden. Een warm en stabiel buurtgezin kan het meisje wekelijks een middag opvangen. Zo krijgt moeder de tijd om op te laden of aan haar studie te werken. Het meisje kan ontspannen spelen en positieve aandacht krijgen in een voorspelbare setting.

Een gezin met drie kinderen is recent verhuisd vanuit Syrië. Ze hebben drie kinderen, waarvan de jongste nog niet naar school gaat. De ouders spreken nog beperkt Nederlands en missen een sociaal netwerk. Ze willen graag integreren, maar vinden het lastig om de Nederlandse opvoedcultuur goed te begrijpen en raken soms overprikkeld. Een buurtgezin kan de kinderen af en toe opvangen, wat de ouders ruimte geeft voor taal- en inburgeringslessen. Tegelijk doen zij waardevolle contacten op en leren zij via het buurtgezin meer over hoe opvoeding en gezinsleven hier georganiseerd zijn.

Moeder van 2 kinderen heeft een chronische ziekte waardoor ze geregeld in het ziekenhuis ligt of aan huis gekluisterd is. Vader probeert werk, huishouden en zorg te combineren, maar zit tegen zijn grens aan. De kinderen missen ontspanning buitenshuis en het gezin heeft weinig sociale steun. Een buurtgezin vangt één van de kinderen bijvoorbeeld één keer per week op. Zo krijgen de kinderen extra aandacht en afleiding in een normale, gezellige gezinssituatie. Voor de ouders betekent het een beetje lucht in een zware periode.